

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010038
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010038.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému B. I., na neverejnom zasadnutí dňa 15. júna 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného B. I. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. marca 2016, sp. zn. 4Pp/4/2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného B. I. zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. marca 2016, sp. zn. 4Pp/4/2016, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. v zmysle § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietá.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal odsúdený po jeho vyhlásení sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený poukázal na to, že je vo výkone trestu odňatia slobody od 4.8.2014 a vykonáva dva tresty vo výške 26 mesiacov, z ktorých vykonal 21 mesiacov. Odsúdený poukázal na to, že počas doterajšieho výkonu trestu sa správal slušne a robil všetko pre to, aby preukázal svoju nápravu. Dokonca sa dal pracovne zaradiť aj napriek tomu, že je invalidný. Z pracoviska mu bola udelená jedna disciplinárna odmena. Navyše sa zúčastňuje pomocných a čistiacich prác, ako aj brigád pre ústav. Snaží sa robiť všetko pre to, aby dostal druhú šancu a aby mohol začať normálne žiť. Ak doterajším výkonom trestu nepreukázal dostatočnú nápravu, tak žiada, aby mu súd uviedol, čo má ešte urobiť, aby vyhovel podmienkam podmieneného prepustenia. Pokiaľ ide o skutočnosť, že sa nachádza v strednom stupni stráženia, je tomu tak preto, že v tomto režime má odsúdený dobré zamestnanie a práca ho naozaj baví. V inom ústave by mu takúto prácu neumožnili. Pokiaľ ide o rodinné a sociálne zázemie, odsúdený poukázal na to, že komunikuje s bratom, ktorý mu navrhol bývať u neho v prípade podmieneného prepustenia, ktorú skutočnosť si krajský súd môže overiť. Odsúdený ďalej uviedol, že úprimne ľutuje svojho konania, ktoré predchádzalo jeho výkonu trestu a ubezpečuje krajský súd, že v prípade svojho podmieneného prepustenia sa zaradí do spoločnosti a povedie riadny život.

Prokurátor sa k sťažnosti odsúdeného do rozhodnutia krajského súdu nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia krajský súd zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s

ustanovením § 415 ods. 1 Tr.por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výroku uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou odsúdeného, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmienené prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu, avšak nebola kumulatívne u neho splnená podmienka v podobe odôvodnenej pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného v prípade jeho prepustenia pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody. Okresný súd správne poukázal na to, že očakávanie riadneho života odsúdeného pre prípad jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody musí byť založené na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného z hľadiska doterajšieho pôsobenia výkonu trestu odňatia slobody so zohľadnením správania sa odsúdeného pred nástupom výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov.

Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody zakotvil možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť účel trestu, teda aj nápravu páchatela trestného činu, v dôsledku čoho sa odstráni nebezpečnosť tohto páchatela pre spoločnosť v dôsledku jeho pobytu na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienené prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

Hoci aj podľa správnych zistení okresného súdu v napadnutom uznesení niet pochyb o tom, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody správa v súlade s ústavným poriadkom, na druhej strane okresný súd správne zistil a odsúdený to ani v sťažnosti nespochybňuje, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti a je stále zaradený na výkon trestu v strednom stupni stráženia. Tieto skutočnosti napriek dobrému správaniu sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu ani podľa názoru krajského súdu nedávajú podklad k tomu, aby mohol súd dospieť k rozumnému presvedčeniu, že u odsúdeného odpadlo riziko ďalšej recidívy. V tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska účelu trestu pri recidíve odsúdeného, ktorý je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u neho došlo k opakovanému páchaní trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody, na rozdiel od prvotrestaných osôb, resp. osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, u ktorých vystupuje do popredia výchovná zložka trestu. Zo skutočnosti, že odsúdený je opätovne vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, logicky vyplýva, že ani predchádzajúca najprísnejšia forma trestu (nepodmienený trest odňatia slobody) odsúdeného zrejme neodradila od následného porušovania záujmov chránených Trestným zákonom úmyselnou formou, čo svedčí o zjavnej neúčte odsúdeného k týmto chráneným hodnotám. Z uvedených dôvodov krajský súd považoval poukazy odsúdeného v dôvodoch sťažnosti na jeho riadne správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody za právne nevýznamné vo vzťahu k posúdeniu možnosti očakávať, že v budúcnosti odsúdený povedie riadny život, pričom uvedené riadne správanie sa svedčí len o tom, že v prípade neustálej kontroly je odsúdený schopný dodržiavať normy správania sa.

Preto krajský súd považoval za správny a dôvodný záver okresného súdu, podľa ktorého nie je možné spoliehať sa na tvrdenia odsúdeného, že až terajší výkon trestu odňatia slobody v ňom vyvolal skutočné,

úprimné a nezlomné predsavzatie viesť riadny život, ktoré by odsúdený skutočne dodržal v prípade vyhovenia jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

S poukazom na pozitívne zistenie opakovanej recidívy trestnej činnosti u odsúdeného, trestanej aj nepodmienečnými trestami odňatia slobody pred súčasným výkonom trestu, okresný súd správne dospel k odôvodnenému záveru o existencii rizika ďalšieho zlyhania odsúdeného, existencia ktorého rizika aj podľa názoru krajského súdu nedáva rozumný podklad k záveru o možnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

S poukazom na uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná. Preto podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.